

Ejendommen Matr. Nr. 131 A af Skelskør for en Købesum af 50.000 Kr. Naar den højtærede Minister ønsker at erhverve denne Ejendom, sker det paa Grundlag af Bygningsfredningsloven af 12. Marts 1918, som giver Staten Ret til at forlange, at saadanne Bygninger, som af Bygningssynet skønnes at være af historisk Interesse, bevares urørte i deres nuværende Skikkelse. Bygningssynet lader affatte en Fortegnelse over de Ejendomme, som det mener, det har historisk Interesse at bevare, og den her omhandlede Bygning er opført paa denne Fortegnelse. Bygningen er opført i det 16de Aarhundrede; den er meget godt bevaret og er sikkert i høj Grad typisk for den daværende Bygningsstil. Det er rigtigt, som det er anført i Motiverne, at det underste Stokværk er undergaaet nogen Forandring og i nogen Grad er moderniseret, selv om det dog for en Del har bevaret sit oprindelige Præg. Men det øverste Stokværk er vistnok saa godt som ganske urørt. Jeg mener derfor, at det har historisk Interesse at bevare denne Bygning.

Bygningen ligger i Byens Centrum — jeg kan godt sige, at det er den bedst beliggende Bygning for Forretningsdriften i hele Skelskør By; det er en Hjørnebygning, som har en temmelig lang Facade til begge Byens Hovedgader, Adelgade og Strandgade. Som Følge deraf vil det let forstaaes, at det er generende i økonomisk Henseende for Ejeren, at han ikke maa modernisere Bygningen og indrette den, som det nu kræves, til Forretningsdrift, og at han er berettiget til at faa en Erstatning i Anledning af de ham paa lagte Indskrænkninger. Staten kan ikke unddrage sig at give en Erstatning, naar den forhindrer ham i at indrette sin Bygning, som han ønsker det, og den har saa to Muligheder at vælge imellem, enten at yde denne Erstatning, efter hvad der skønnes, eller at erhverve Ejendommen ved Køb. Da nu den Købesum, som er forlangt for Ejendommen, efter min Mening ikke kan siges at være urimelig høj, synes jeg, som Ministeren udtalte, da han forelagde Forslaget, at det vil være at foretrække at erhverve Ejendommen for Staten ved Køb fremfor at give en Erstatning, som jo kan blive forandret Gang

efter Gang, efter som Forholdene udvikler sig. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget i den foreliggende Skikkelse til hurtig Fremme.

H. P. Hansen (Sorø Amts 3die Valgkreds): Det vil sikkert være saare betimeligt, at Staten erhverver denne Ejendom, som har historisk Interesse; og da den Købesum, der er anført, synes at staa i et rimeligt Forhold til Ejendommens Værdi, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Mads Larsen: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget uforandret til Vedtagelse her i Tinget.

Johannes Lou: Venstres Ordfører (R. Andersen) omtalte de økonomiske Forhold ved det Foretagende, som vi her staar i Begreb med at inklade os paa; men da der er to Muligheder: enten at købe Bygningen eller at yde en bestemt aarlig Sum, mener vi fra vor Side, at Sagen bør gøres til Genstand for Under søgelse i et Udvalg. Det vil ogsaa være rigtigt af Hensyn til hele den lange Række af Bygninger, som er fredede, at se, hvor meget der ligger til Grund for disse Fredninger. Den Bygning, der er Tale om i Lovforslaget, skal jo være af stor historisk Interesse. Det glæder mig, at Venstres Ordfører, som kender Sagen bedst, erkender, at den Sum, som er forlangt for Bygningen, ikke er for stor. Jeg tror imidlertid, det vil være rigtigt, at Sagen henvises til en meget hurtig og velvillig Behandling i et Udvalg.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg skal takke for den velvillige Modtagelse, som dette Lovforslag har faaet. For mit Vedkommende kan der naturligvis ikke være noget i Vejen for, at det gennemgaar en hurtig Udvalgsbehandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.